

lične velikosti, to je, če živina enacih let ne stoji kar se tiče velikosti, v nobeni pravi razmeri, če je je nekaj premale, nekaj pa že skorej prevelike za kraj in podnebje, kjer se redi. Majhne krave in majhni voli niso sicer veliko vredni, vendar pa so za kake kraje prava dobrotina in neumno bi bilo tje spravljati živino, ki je prevelika in torej ne kaže za razmere, ki so v takem kraju. Na robe, krivo bi bilo, ko bi spravljal človek majhno živino v kraj, kjer se lahko redi večja, taka, ki daje več mesa, kedar se pobije in lažje potegne voz iz mesta, kedar je na njem večja teža.

Še več. Ni vsa naša živina ene vrste ali kakor se pravi, ene pasme in te pasme imajo različne lastnosti. Kdor pozna le-te lastnosti in jih primerja svojemu gospodarstvu, tedaj potrebam, kakor jih terja njegovo gospodarstvo, tak si pravi s časom živino, ki mu ni samo na hvalo, ampak vrže mu dobička veliko več, kakor če kupuje le živino tako bolj v dan, kakor mu ravno mošnja nese ali kakor se pripelja ravno živina na sejem, na katerem si išče živinčet za svoje hleve.

Za vse potrebe pač ne izdajo živinčeta, naj so potlej iz katere koli pasme. Kdor zahteva od svoje živine, naj ima, kolikor je mogoče, dobrih lastnosti, njemu se svetuje sem ter tje, naj si izbere pingavsko ali belansko pasmo. Živina le-teh pasem ali vrst je dobra za vprego, krave so dobre mlekarice, voli se hitro opitajo in spečajo, kajti njih meso je prav okusno.

V „kmetijskem berilu“ popisuje se pingavska pasma tako-le: Pingavska pasma je doma v goratih krajih na Solnograškem in sicer v Pingavu. To pleme je na Solnograškem najbolj razširjeno in čem rodovitniše so ravnine in doline, tem večja je živina, ima pa naslednja znamenja: 1. Živina je rjavo rdeče barve; 2. po križi ima belo progno, ki sega do grebena; 3. trebuh je mnogokrat bel in tudi stegna so v časih bela; 4. glava je kratka; 5. gobec ali smrček je tudi bel; 6. oči imajo belkaste obročke; 7. rogovji so kratki, lepo zaviti, beli, na konci pa so črni in 8. koža je tanka ter jako premakljiva, dlaka pa je gladka.

Hvali se na dalje v oni knjigi, da so krave dobre mlekarice. Poprek daje srednje velika krava te vrste na leto 2300 litrov mleka. Poleg tega pa je mleko od nje mnogo boljše in mastniše, kakor pri drugih živalih. Voli so pa posebno za vprego in kakor navlašče za pitanje. Blizu večjih mest, kjer se prodaja mleko lahko in še primerno dobro, vredno je živinče, da mu človek lepo streže in če ga nima še v svojih hlevih, da si ga pripravi, čem prej mu je mogoče.

Pri nas je take živine že precej, pa tudi na slov. Koroškem in Kranjskem ni več redka.

Sejmovi. Dne 2. decembra v Bučah in Vrenski gori, pri sv. Lovrenci na Prišlini. Dne 10. dec. pri St. Ilji v slov. gor. in na Dobovi. Dne 13. dec. v Jurkloštru, pri sv. Duhu na Stari gori, pri sv. Petru pri sv. Gorah, v Studenicah in v Žalci. Dne 15. dec. pri sv. Križi na Slatini.

Dopisi.

Iz Slatine. (Čudne spletke.) V sredo dne 14. novbr. bilo je 13 občinskih očetov slatinskih zarad žaljenja časti na sodnji v Rogatecu obsojenih. Že minolo zimo, dne 13. jan. je bilo, ko so se bili oni očetje v gostilni pri županu sešli ter proti nekaterim tukašnjim osebam napravili sklep, v katerem jih črnijo, da so lažniki, da ljudstvo hujskajo, h krivičnim podpisom zapeljujejo itd. Ali česarkoli so jih obdolžili, vse od konca do kraja, od besede do besede je bila gola izmišljava spoštovanih občinskih zastopnikov na Slatini. To so pokazale preiskave državnega pravdnika in še dveh drugih oblastnij. G. A. Kurtz, ki je Slatenčanom posebno trn v peti, je pa celi občinski zastopnik pri sodnji. Tukaj so skušali zopet dokazati, da je res lažnik in vse česar so ga obdolžili. Treba pa je bilo novih dokazov. Iztuhtali so jih kmalu, a zopet nobeden se jim ni obnesel. Le eden izgled izmed njihovih zanimivih dokazov: G. A. Kurtz in „tovarše“ so obdolžili, da so silili h krivičnim podpisom. V obč. sklepu dne 13. jan. navedli so v dokaz to-le: „M. P. pride k A. C. ter zahteva, naj podpiše pooblastilo za volitvo. A. C. noče podpisati. M. P. naloži osebi A. C. 50 kr. kazni. Ker A. C. še za sol nima, toraj rajši podpiše“. Na preiskavi sta M. P. in A. C. potem spričala, da se že dolgo nista niti videla. Treba je bilo torej dne 14. nov. novega dokaza. Evo ga iz možgan (glave) županovih: „G. A. Kurtz pobiral je lani podpise proti ravnatelju v Slatini. Neko popoldne pokliče tudi mene k sebi. Pokaže mi neko pismo ter me sili podpisati. Jaz sem pa prinesel revolver s seboj v žepu in nisem hotel podpisati“. Kaj mu je sodnik na to rekel, ne vem. Dopisnik bi mu bil to-le rekel: „G. župan, ali se nič več ne spominjate, kako ste enkrat v precejšnji družbi „šimfali“ čez ravnatelja na Slatini ter rekli, da se popolnoma strinjate z g. Kurtzom in bi bili prav radi podpisali pismo, pa Vam ga g. Kurtz ni hotel poslati? „Taki so bili tudi drugi dokazi. Toraj: Kdo laže in hujška na Slatini?!

Iz Zdol. (Raznoterosti.) Letino smo imeli pri nas prav dobro, sena je bilo srednje, zato pa otave toliko več; pšenica, rež, pira, lepo zrnje in koruza — vse to je izvrstno, da že dolgo let ne tako. Krompir je sploh lep. Vinogradi, kateri so že zdravi, so precej boljše

in več obrodili od lani. Prodaja se pa različno, namreč: 4, 5, do 6 goldinarjev staro vedro. Le kupci so redki, kakor zvezde na oblačnem nebu. Torej pridite po vino! Imamo še tudi večletne starine. Sadja smo tudi prav veliko imeli, posebno jabelk, nekaj smo jih prodajali, nekaj pa sušili. Sploh kdor ni poletu rok križem držal, tudi ne bode to zimo stradal, smemo torej pač posebno Bogu hvaležni biti. — Naš okr. zdravnik, g. dr. Keppa, pač ni več za svoj namen. Kaj pa je? Čujte: Ni še dolgo tega, kar pride k nam po svojem popotovanju, da si ogleda vode, pokopališče, in drugo. Ker je ravno memo šel, zato ga nek tukajšnji kmet in posestnik nagovori in prosí, naj bi k njemu prišel in njegovega bolanega otroka ogledal ter mu zdravlila zapisal. Ali kaj stori gospod doktor? „Pazite, reče, kedar nazaj domu grem, tedaj ga na cesto prinesite!“ O ti — ! Te časti mu kmet ni naredil. Zakaj gospod ni hotel v hišo, to se ne vè. Se li križa boji, ker je tam v hiši, ali pa bi ne bil po stopnjicah mogel v hišo zlesti? Kaj pravite, g. doktor? Želite-li, da bi tudi vas, ko obolite, ali vašega otroka, tudi na cesto nesli in bi vi tam zdravlila čakali? Vi ste se nas znabiti naveličali, mi pa smo se tudi vas. Tukajšnje občinske ceste tudi niso vam po godi. Vi ste že se zoper našega mladega župana pritožili zavoljo cest, ali kdor ni brljavih oči, lahko vidi, da so naše ceste dosta boljše, kakor so bile pred šestimi leti. Ceste, kakor so v mestih, ne moremo delati, pri nas denarji ne cvetijo. Kmeta že itak vse žuli, ni treba, da se to godi še tam, kjer ni treba.

D

Iz Cezanjevec pri Ljutomeru. (Nagla smrt.) Velik in nenavaden spreved vršil se je dne 1. dec. od naše cerkve na tukajšnje pokopališče. Jareninski kaplan, čast gospod Franc Murkovič, spremljali so z Ljutomerskima gospodoma kaplanoma svojega očeta h večnemu počitku. Pokojnega očeta Franca Murkovič zadela je nagla, nenavadna smrt. V ponedeljek večer, dne 26. novembra, hodili so k konjem gledat, in so enega malo z bičem vdarili; priletelo je pa tudi po drugem, in tisti je v njih brsnil. Čeravno jih je bolelo, šli so še polagat, in so se potem brez skrbi vlegli. V torek predpoldnom pa so postale jim že bolečine tako hude, da so se dali prevideti s sv. sakramenti in se pripravili na pot v večnost. Čeravno sta zdravnika vse skušavala, vendar jim nista mogla podaljšati življenja. V sredo predpoldnem pa se jim je sicer nekoliko vzboljšalo, ali odvečera so se jih zopet lotile silno hude bolečine. Z nočjo rastle so tudi bolečine. Ob $\frac{1}{2}$ 3. uri so le samo zaspali. — Po človeški sodbi bi bili pokojni še lahko veliko let živeli, ker so bili sploh zdravi in krepki; ali Bog je drugače sklenil. Gospod sin, kaplan v Jarenini, dobili

so brzojavno poročilo o bolezní očetovi ravno eno uro pred očetovo smrtjo; prišli so še tisti den, ali očeta so našli že na mrtvaškem odru. Spreveda se je vdeležila šolska mladina z gg. učiteljema in velika množina ljudi. Pokojni oče Murkovič bili so rojeni l. 1828, in so dovršili že 60. leto. Ravno meseca novembra pred 17. leti umrla sta v enem meseci, namreč oče dne 7. decembra 1864, mati pa dne 30. decembra 1848. Pokojni Murkovič so bili poštenjak od nog do glave, izvrsten gospodar, dober sosed in nasprotnik delitve loga. V naši občini so bili vedno naj veljavnejši mož. Murkovič so bili sploh vrl narodnjak, več časa ud čitalnice Ljutomerske, ud posojilnice, večletni župan, potem občinski predstojnik, šolski načelnik, cenilni mož, cerkveni ključar pa okoli 30 let. Za našo cerkev, posvečeno sv. Roku in sv. Boštjanu, so dali preliti mali zvon, ki je bil počil in ta je potem prvokrat zvonil pokojnemu gospodu župniku Šrolu. Tudi nove svečnike so spravili in še veliko drugega so za cerkev in šolo storili. Naj počivajo v miru! Kmečki sin.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je preživel 40. obletnico svoje vlade v Miramare pri Trstu. Tudi je ondi svitli cesar napisal ljubeznjivo zahvalo vsem svojim narodom za njih raznolične spomenice tega dneva. Iz Miramare pa sta se svitli cesar in cesarica povrnili na Dunaj že koj drugi den pozneje. — V drž. zboru se je v torek načrt postave o kmečkem dednem pravu vzprejel z veliko večino. Zoper njo so glasovali vsi, ki jim še tiči prenapeti liberalizem v koži. — Poslanci Vošnjak in tov. so predložili v drž. zboru nasvet, naj skrbi vlada za izdatno nasajenje ameriških trt. — Štajarska dežela vzame na posodo 12. milj., vidi se, da še nismo iz dobe napredka — v dolgovich. — Knez Liechtenstein je govoril v drž. zboru jako lepo in pokazal, da pozna in ljubi kmeta stare korenine. — Nemški liberalci na Koroškem se kažejo slej kakor prej neprijazne svojemu škofu. Kjer jim je moči, tam so kar k redu, naj se napravi škofu kaka ovira. Sedaj se godi tako pri dij. semenišči, za katero se nabira denar. Ali se bojé ti možje vrljih in vnetih dušnih pastirjev? — V Ljubljani so v ponedeljek, dne 3. decembra, slovesno odpri novi obrtni šoli. Učencev in učenk je že skorej preveč za začetek. — Iz Vipavske doline zapuška čedalje več kmetov svoje posestvo ter se izseljuje v južno Ameriko. To ni dobro znamenje in treba bode vladi, da misli na to, kako se vzboljša ljudem ondi življenje. — Gorica dobi novo blaznico, hišo za vnorele ljudi. Čudno, da se množi skorej po vseh deželah število tacihi ljudi. — V Trstu so iredentovci te